

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä elokuuta 1999

N:o 829—835

SISÄLLYS

N:o		Sivu
829	Henkilökorttilaki	1913
830	Laki väestötietolain 23 §:n muuttamisesta	1917
831	Asetus väestötietoasetuksen muuttamisesta	1918
832	Asetus avioliittoasetuksen muuttamisesta	1919
833	Asetus matkailun edistämiskeskukselta annetun asetuksen muuttamisesta	1920
834	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kansallisen maidon tuotantotuen hallinnoinnista Mouhijärven Osuusmeijerin konkurssiin liittyen	1922
835	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	1923

N:o 829

Henkilökorttilaki

Annettu Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Henkilökortti

Poliisi antaa hakemuksesta todistuksen henkilöllisyydestä (*henkilökortti*) Suomen kansalaiselle ja kotikuntalain (201/1994) mukaisesti Suomessa vakinaisesti asuvalle ulkomaalaiselle, joka on merkitty väestötietojärjestelmään ja jonka henkilöllisyys on voitu luotettavasti todeta.

Poliisi voi hakijan pyynnöstä antaa henkilökortin, joka sisältää sähköisessä asiointissa tarvittavan teknisen osan (*sähköinen henkilökortti*). Sähköisen henkilökortin avulla henkilö voidaan todentaa varmennetussa sähköisessä asiointissa. Lisäksi henkilö voi sähköisen henkilökortin avulla tarvittaessa sähköisesti allekirjoittaa ja salata lähettämänsä asiakirjat ja viestit.

Poliisi antaa hakemuksesta alaikäiselle 1 ja

2 momentissa tarkoitetun henkilökortin, jos alaikäisen huoltajat siihen suostuvat. Jos huoltajia on yhtä useampi eikä joltakin heistä matkan, sairauden tai muun vastaavan syyn vuoksi voida saada suostumusta ja jos ratkaisun viivästymisestä aiheutuisi kohtuutonta haittaa, ei hänen suostumuksensa asiasa ole tarpeen. Poliisi voi ilman huoltajien suostumusta antaa alaikäiselle hakemuksesta 1 momentissa tarkoitetun henkilökortin, jota ei kuitenkaan voida käyttää matkustusasiakirjana.

Poliisi voi erityisestä syystä antaa henkilökortin väliaikaisena (*väliaikainen henkilökortti*). Väliaikainen henkilökortti voidaan erityisestä syystä antaa myös ulkomaalaiselle, jolla ei ole kotikuntaa Suomessa.

Mitä jäljempänä säädetään henkilökortista, koskee myös sähköistä henkilökorttia ja väliaikaista henkilökorttia, jollei erikseen toisin säädetä.

HE 18/1999
HaVM 2/1999
EV 14/1999

2 §

Henkilökortin sisältö

Henkilökorttiin merkitään henkilön sukunimi ja etunimet, tieto sukupuolesta, henkilötunnus, henkilökortin myöntämispäivä ja viimeinen voimassaolopäivä, tieto henkilökortin myöntäneestä viranomaisesta, kortin numero ja Suomen kansalaisten osalta tieto kansalaisuudesta. Henkilökortissa on lisäksi kortinhaltijan valokuva ja nimikirjoitus.

Alaikäiselle ilman huoltajien suostumusta annettavaan henkilökorttiin merkitään lisäksi tieto siitä, että asiakirjaa ei voida käyttää matkustusasiakirjana.

3 §

Sähköisen henkilökortin sisältö

Sähköiseen henkilökorttiin voidaan myöntää varmenteet sen käyttämiseksi sähköiseen asiointiin hallinnossa. Varmenteet myöntää Väestörekisterikeskus. Varmenteiden myöntämisessä noudatettavasta hakumenettelystä säädetään väestötietolain (507/1993) 23 §:ssä.

Sähköisessä henkilökortissa on 2 §:ssä säädetyn lisäksi väestötietolain 20 §:ssä tarkoitettujen varmenteiden tiedot, sähköisen henkilökortin käytön edellyttämät kortinhaltijan tunnistautumistiedot ja välttämättömät tekniset tiedot. Sähköiseen henkilökorttiin merkitään myös tieto varmenteiden myöntäjästä.

Sähköiseen henkilökorttiin voidaan kortinhaltijan pyynnöstä tallettaa eri käyttötarkoituksiin liittyviä teknisiä sovelluksia tai tietoja.

4 §

Viranomaisen palveluksessa olevan sähköinen henkilökortti

Valtion tai kunnallisen viranomaisen pyynnöstä voidaan sen palveluksessa olevalle henkilölle annettavaan sähköiseen henkilökorttiin tallettaa hänen tehtäviensä hoitamisen edellyttämät tiedot. Nämä tiedot ovat voimassa niin kauan kuin tehtävien hoito kestää.

5 §

Henkilökortin voimassaoloaika

Henkilökortti on voimassa kymmenen vuotta. Sähköinen henkilökortti on voimassa kolme vuotta. Väliaikainen henkilökortti annetaan enintään neljän kuukauden määräajaksi.

6 §

Henkilökortin antaminen ja tiedonantovelvollisuus

Henkilökortin antaa kirjallisen hakemuksen perusteella kihlakunnan poliisilaitos. Henkilökorttihakemus on jätettävä henkilökohtaisesti. Sähköinen henkilökortti on myös noudettava henkilökohtaisesti.

Sähköisen henkilökortin antajan on selvitettävä kortinhakijalle kortin mahdollisen peruuttamisen vaikutukset.

Kun poliisi luovuttaa myöntämänsä uuden henkilökortin, aikaisempi henkilökortin antamispäätös raukeaa ja henkilökortin voimassaolo päättyy. Hakijan on tällöin luovutettava poliisille aikaisempi henkilökortti, jos se on hänen hallussaan.

7 §

Henkilökortin peruuttamisen edellytykset

Henkilökortti peruutetaan, jos henkilö, jolle kortti on annettu, sitä pyytää. Alaikäiselle annettu henkilökortti, jonka myöntämisen edellytyksenä on huoltajien suostumus, peruutetaan myös silloin, jos huoltaja peruuttaa suostumuksensa.

Henkilökortti voidaan peruuttaa, jos:

- 1) se on turmeltunut tai sen merkintöjä on muutettu;
- 2) se on kadonnut tai anastettu;
- 3) sitä käyttää oikeudettomasti muu kuin se, jolle henkilökortti on annettu; tai
- 4) sähköisen henkilökortin 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja on muutettu.

8 §

Henkilökortin peruuttaminen

Henkilökortin peruuttaa sen antanut viranomainen tai henkilökortin haltijan kotikunnan kihlakunnan poliisilaitos. Sähköisellä

henkilökortilla olevia 3 ja 4 §:ssä tarkoitettuja tietoja ja sovelluksia ei voida käyttää peruuttamisen jälkeen.

Henkilökortin peruuttavan viranomaisen on selvitettävä kortinhaltijalle peruuttamisen vaikutukset.

9 §

Henkilökortin poisottamisen edellytykset

Henkilökortti otetaan poliisin haltuun, kun päätös henkilökortin peruuttamisesta on tehty.

Henkilökortti voidaan ottaa pois väliaikaisesti ennen peruuttamispäätöksen tekemistä, jos henkilökortin peruuttamiseen on 7 §:n 2 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu edellytys.

10 §

Henkilökortin poisottaminen

Henkilökortin ottaa pois sen peruuttanut viranomainen taikka tämän pyynnöstä poliisi tai passintarkastaja.

Henkilökortin saa 9 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa ottaa pois pidättämiseen oikeutettu virkamies. Henkilökortin voi ottaa haltuunsa myös muu kuin pidättämiseen oikeutettu poliisimies tai passintarkastaja sen luovuttamiseksi pidättämiseen oikeutetulle virkamiehelle. Poisotettu henkilökortti on viipymättä toimitettava henkilökortin antaneelle viranomaiselle.

Henkilökortin poisottamiseksi voidaan tehdä henkilöntarkastus.

11 §

Henkilökortin hävittäminen

Jollei henkilökorttia ole noudettu vuoden kuluessa sen myöntämisestä, se voidaan hävittää. Tällöin henkilökortin antamispäätös raukeaa.

Poliisin on hävitettävä 6 §:n 3 momentin nojalla saamansa aikaisempi henkilökortti.

Poliisin on hävitettävä 8 §:n nojalla peruutettu henkilökortti.

12 §

Henkilökortista perittävä maksu

Henkilökortista peritään valtion maksu-

rustelaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukainen maksu.

13 §

Väestörekisterikeskuksen vastuu sähköiseen henkilökorttiin talletettujen tietojen oikeellisuudesta

Väestörekisterikeskus vastaa ainoastaan niistä sähköisen henkilökortin tiedoista, jotka se on tallettanut kortille.

14 §

Henkilökorttirekisteri

Poliisi pitää rekisteriä henkilökorteista (*henkilökorttirekisteri*).

Henkilökorttirekisteristä säädetään tarkemmin poliisin henkilörekistereistä annetussa laissa (509/1995).

Väestörekisterikeskus pitää rekisteriä sähköisen asioinnin varmenteista väestötietolain 22 §:n mukaisesti.

15 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun hallintopäätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Henkilökortti voidaan ottaa pois sen estämättä, että henkilökortin peruuttamispäätökseen on haettu muutosta.

16 §

Tarkemmat säännökset

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä henkilökortin hakemismenettelystä.

Sisäasiainministeriö vahvistaa henkilökortin ja sen myöntämismenettelyssä käytettävän hakemuslomakkeen kaavan.

17 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999.

Henkilökorttiasetuksen (867/1990) nojalla ennen 1 päivää maaliskuuta 1999 myönnetyt henkilökortit ovat voimassa 31 päivään jou-

1916

N:o 829

lukuuta 2002 saakka ja 1 päivänä maaliskuuta 1999 ja sen jälkeen myönnetyt henkilökortit henkilökorttiin merkityn määräajan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 830

Laki**väestötietolain 23 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 11 päivänä kesäkuuta 1993 annettuun väestötietolakiin (507/1993) siitä lailla 202/1994 kumotun 23 §:n tilalle uusi 23 § seuraavasti:

23 §*Varmenteiden myöntämistä koskeva hakumenettely*

Väestörekisterikeskus voi hakijan pyynnöstä myöntää varmenteet henkilökorttilaissa (829/1999) tarkoitetun sähköisen henkilökortin lisäksi muuhunkin sähköisessä asiainnissa käytettävään korttiin tai tekniseen välineeseen.

Henkilökorttilaissa tarkoitettuun sähköiseen henkilökorttiin myönnettäviä Väestörekisterikeskuksen varmenteita koskeva hakemus on jätettävä henkilökohtaisesti kihlakunnan poliisilaitokselle, joka suorittaa hakijan tunnistamisen.

Sosiaali- ja terveydenhuollon sekä muun sosiaaliturvan sähköisessä asiainnissa käytettävään korttiin myönnettäviä varmenteita koskeva hakemus on jätettävä henkilökohtaisesti Kansaneläkelaitokselle, joka suorittaa hakijan tunnistamisen. Sosiaali- ja terveydenhuollon kortin ja siihen myönnettävien varmenteiden hakemis- ja myöntäminen menettelystä säädetään tarkemmin erikseen.

Väestörekisterikeskus voi sähköiseen asiointiin hallinnossa käytettävien varmenteiden myöntämiseksi muuhun kuin 2 ja 3 momen-

tissa tarkoitettuun korttiin tai tekniseen välineeseen sopia toisen viranomaisen, yrityksen tai yhteisön kanssa, että hakemus voidaan jättää tälle henkilökohtaisesti Väestörekisterikeskukselle edelleen toimitettavaksi. Väestörekisterikeskuksen on tällöin varmistettava, että hakemusten vastaanottaja noudattaa henkilötietolaissa (523/1999) säädettyjä henkilötietojen käsittelyä koskevia vaatimuksia.

Hakemuksen vastaanottajan on tunnistettava hakija toteamalla henkilöllisyys voimassa olevasta, poliisin myöntämästä henkilöllisyyttä osoittavasta asiakirjasta ja tarkistamalla henkilön tiedot väestötietojärjestelmästä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Jos hakijalla ei ole poliisin myöntämää, asetuksessa tarkemmin määriteltyä henkilöllisyyttä osoittavaa asiakirjaa tai tunnistamisen varmistamiseksi on olemassa muita erityisiä syitä, hakemukseen liittyvän tunnistamisen suorittaa poliisi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 831

Asetus**väestötietoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn alue- ja kuntaministerin esittelystä

kumotaan 22 päivänä lokakuuta 1993 annetun väestötietoasetuksen (886/1993) 34 ja 35 §, näistä 34 § sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 352/1994,

muutetaan 4 §:n 1 momentin 17—19 kohta sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 352/1994, uusi 3 momentti, seuraavasti:

4 §

Tiedot Suomen kansalaisesta

Suomen kansalaisesta talletetaan väestötietojärjestelmään henkilötunnuksen lisäksi:

17) tieto lasten huostaanottoa koskevista sosiaalihuollon asioita käsittelevän monijäsenisen toimielimen ratkaisuksista;

18) valtiollisten vaalien ja kunnallisvaalien sekä kansanäänestysten toimittamiseksi tarvittavat tiedot;

19) tieto henkilön kuulumisesta evankelis-luterilaiseen kirkkoon, ortodoksiseen kirkkokuntaan tai rekisteröityyn uskonnolliseen yhdyskuntaan;

5 §

Tiedot ulkomaalaisesta

Väestötietojärjestelmään talletetaan lisäksi maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain (493/1999) 31 §:n 1 momentin perusteella ilmoitettu tieto oleskeluluvan saaneen lapsen edustajan määräämistä tai vapauttamista koskevasta tuomioistuimen päätöksestä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1999.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 832

Asetus**avioliittoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn alue- ja kuntaministerin esittelystä

muutetaan 6 päivänä marraskuuta 1987 annetun avioliittoasetuksen (820/1987) 1 § 1 momentti, 2 §:n 1 momentti ja 3 §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 134/1997, seuraavasti:

1 §

Avioliiton esteet tutkitaan käyttämällä väestötietojärjestelmästä saatuja tietoja kihlakumppaneista.

2 §

Jos kihlakumppania koskevia avioliiton esteiden tutkinnassa tarvittavia tietoja ei ole saatavissa väestötietojärjestelmästä, kihlakumppanin on annettava avioliiton esteiden tutkijalle vieraan valtion asianomaisen viranomaisen todistus aiotun avioliiton esteiden tutkintaa varten.

3 §

Jos aiotun avioliiton esteiden tutkintaa varten tarvittavia tietoja ei ole saatavissa väestötietojärjestelmästä eikä 2 §:ssä tarkoitettua todistusta kihlakumppanista ole saatavissa Suomesta eikä ulkomailta, oikeusministeriö

voi hakemuksesta antaa todistuksen avioliiton esteiden tutkintaa varten. Tässä todistuksessa olevat tiedot korvaavat 1 §:ssä tarkoitetut tiedot ja todistus korvaa 2 §:ssä tarkoitetun todistuksen. Oikeusministeriö ei saa antaa todistusta ilman toisen kihlakumppanin suostumusta. Oikeusministeriön antama todistus on voimassa kolme kuukautta.

Hakijan on selvitettävä, minkä vuoksi häntä koskevia tietoja ei ole saatavissa väestötietojärjestelmästä taikka minkä vuoksi 2 §:ssä tarkoitettua todistusta ei ole saatavissa. Hänen on lisäksi esitettävä luotettava kirjallinen selvitys siitä, että aiotulle avioliittolle ei ole esteitä.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1999.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 833

Asetus

matkailun edistämiskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan matkailun edistämiskeskuksesta 27 päivänä toukokuuta 1988 annetun asetuksen (459/1988) 1, 5—7 sekä 9 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi asetuksessa 1280/1993, 6 § osaksi mainitussa asetuksessa, 7 § osaksi asetuksissa 1395/1992 ja mainitussa asetuksessa 1280/1993 sekä 9 § asetuksessa 866/1997, seuraavasti:

1 §

Matkailun edistämiskeskus, jäljempänä edistämiskeskus

1) edistää ulkomailta Suomeen suuntautuvaa matkailua,

2) kehittää Suomessa tapahtuvaa matkailua,

3) tekee aloitteita matkailun edistämistä koskevista asioista sekä

4) avustaa kauppa- ja teollisuusministeriötä matkailun kansainväliseen yhteistyöhön liittyvissä asioissa.

Edistämiskeskuksen tulee huolehtia myös niistä tehtävistä ja toimeksiannoista, jotka sille säädetään tai jotka kauppa- ja teollisuusministeriö sille erikseen määrää.

5 §

Edistämiskeskuksen johtokunnan asettaa kauppa- ja teollisuusministeriö enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään viisi kauppa- ja teollisuusministeriön nimittämää jäsentä.

Edistämiskeskuksen johtajalla on oikeus olla läsnä johtokunnan kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei johtokunta toisin päättä.

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

6 §

Johtokunta päättää:

1) edistämiskeskuksen yleisistä toimintalinjoista sekä palvelu- ja muista tavoitteista ottaen huomioon kauppa- ja teollisuusministeriön kanssa sovitut tulostavoitteet;

2) edistämiskeskuksen talousarvioehdotuksesta, toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen hyväksymisestä;

3) edistämiskeskuksen toimintayksiköiden perustamisesta ja lakkauttamisesta;

4) muista edistämiskeskuksen kannalta laajakantoisista ja periaatteellisesti merkittävistä asioista.

7 §

Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen ollessaan estynyt, varapuheenjohtajan kutsusta. Johtokunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä ovat läsnä. Jos johtokunnassa ilmenee erimielisyyksiä asian ratkaisusta, päätetään asia äänestämällä noudattaen samaa menettelyä kuin monijäsenisessä tuomioistuimessa.

9 §

Kelpoisuusvaatimuksena edistämiskeskuksen virkoihin on:

1) johtajalla ylempi korkeakoulututkinto,

käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus sekä hyvä perehtyneisyys matkailuun liittyviin kysymyksiin tai kansainväliseen liiketoimintaan;

2) osastopäälliköllä ylempi korkeakoulu-

tutkinto, perehtyneisyys viran tehtäväalaaan ja käytännössä osoitettu johtamistaito.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1999.

Helsingissä 28 päivänä heinäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kimmo Sasi*

N:o 834

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
kansallisen maidon tuotantotuen hallinnoinnista Mouhijärven Osuusmeijerin konkurssiin liittyen

Annettu Helsingissä 2 päivänä elokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Mouhijärven Osuusmeijerin (Osuusmeijeri) maidontuottajien mainittuun meijeriin touko- ja kesäkuun aikana 1999 toimittaman maidon perusteella maksettavan eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavista siirtymäkauden tuista 10 päivänä joulukuuta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen (941/1998) 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun tuen hallinnoinnissa ja valtion saatavien turvaamiseksi konkurssimenettelyssä menetellään siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §

Tuotantotuen maksaminen

Maa- ja metsätalousministeriö maksaa hakemuksesta Osuusmeijerin maidontuottajille tässä päätöksessä tarkoitetut maidon tuotantotuet siltä osin kuin ne ovat jääneet meijerin konkurssiin asettamisesta johtuen tuottajilta saamatta.

Helsingissä 2 päivänä elokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

3 §

Tuotantotuen hakeminen

Maa- ja metsätalousministeriö toimittaa Osuusmeijerin maidontuottajille tuotantotuen hakemista varten esitetyt hakemuslomakkeet.

Maidontuottajan on toimitettava hakemuksensa täydennettynä ja allekirjoitettuna maa- ja metsätalousministeriöön viimeistään elokuun 20 päivänä 1999.

4 §

Konkurssisaatavan valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö huolehtii Osuusmeijerille tuotantotuen maksamista varten suoritetuista ja viljelijöille edelleen tilittämättä jääneistä valtion tukivaroista johtuvan saatavan valvonnasta Osuusmeijerin konkurssimenettelyssä.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 4 päivänä elokuuta 1999.

Lainsäädäntöneuvos Esko Laurila

N:o 835

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä**

Annettu Helsingissä 30 päivänä heinäkuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp elävien nautaeläinten ja nautaeläimistä saatavien tuotteiden tuonnista Yhdistyneestä kuningaskunnasta	15/TUONTI/1999	30.7.1999	1.8.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 30 päivänä heinäkuuta 1999

Apulaisosastopäällikkö *Matti Aho*

Hallitussihteeri *Elisa Kumpula*

Komission päätös 94/474/EY; EYVL N:o L 194, 29.7.1994, s. 96, komission päätös 98/256/EY; EYVL N:o L 113, 15.4.1998, s. 32, komission päätös 98/351/EY; EYVL N:o L 157, 30.5.1998, s. 110, komission päätös 98/564/EY; EYVL N:o L 273, 9.10.1998, s. 37, komission päätös 98/692/EY; EYVL N:o L 328, 4.12.1998, s. 28, komission päätös 1999/514/EY; EYVL N:o L 195, 28.7.1999, s. 42

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 829—835, 1 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999